

Biogramy odznaczonych Krzyżem Wolności i Solidarności, 13 grudnia 2018 r.

Bąk Dariusz

Był aktywnym działaczem niepodległościowym, związanym z ruchem ludowym, jednym z organizatorów Uniwersytetu Ludowego w Zbroszy Dużej w 1979 r. W latach 1979-1989 był organizatorem spotkań zrzeszających niezależnych rolników i kolporterem prasy niepodległościowej.

Po spotkaniu rolników 26 stycznia 1980 r. został zatrzymany na 48 godzin. W dniu 17 lutego 1982 r. został internowany, jako aktywny działacz Niezależnego Zrzeszenia Studentów na SGGW. Osadzony w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka. Zwolniony z internowania 12 lipca 1982 r. Był inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w latach 1979-1989.

Dąbrowski Artur Marian

Od 1981 r. był zaangażowany w konspiracyjną działalność antykomunistyczną o charakterze niepodległościowym. Od jesieni 1981 r. należał do Federacji Młodzieży Walczącej w Warszawie. Był współorganizatorem i redaktorem pisma „Bunt” oraz jednym z inicjatorów i założycieli FMW. Zajmował się kolportażem niezależnych wydawnictw. Od 1984 r. był członkiem podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Warszawskim. W październiku 1984 r. udzielił pomocy w ukryciu materiałów poligraficznych z mieszkania zaangażowanego w działalność opozycyjną Wojciecha Lewickiego. Udzielał wsparcia strajkującym na Wybrzeżu w 1988 r.

Fedyszak – Radziejowska Barbara Ewa

Od 1980 r. była członkiem NSZZ „Solidarność”. W latach 1982-1988 kierowała pracami grupy socjologów pn. „Zespół” w ramach podziemnej struktury „Armenia”, prowadzących, dla Regionalnej Komisji Wykonawczej Mazowsze, analizy nastrojów społecznych środowisk działających w niejawnych strukturach „S”. W latach 1985-1986 jako szefowa „Zespołu” uczestniczyła w przygotowaniach do I Międzyzjazdowej Konferencji podziemnej „S”. W latach 1984-1987 była autorką (pseud. LKS) w podziemnym łódzkim piśmie „Arka”. Od 1987 r. była członkiem podziemnej „S” w Instytucie Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN.

Filoda Benedykt

Był pracownikiem Zakładów Mechanicznych „Ursus” w Warszawie. Od 1980 r. brał czynny udział w działalności NSZZ „Solidarność” Zarządu Regionu „Mazowsze”. Był organizatorem akcji protestacyjnych i kolporterem podziemnej prasy. 14 grudnia 1981 r. zorganizował strajk w miejscu pracy. W związku z powyższym 15 grudnia 1981 r. został tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa Mokotów. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z 20 stycznia 1982 r. został skazany na dwa lata pozbawienia wolności w zawieszeniu na trzy lata. 21 stycznia 1982 r. został zwolniony. Po zwolnieniu z aresztu nie zaprzestał działalności opozycyjnej. 11 i 12 października 1982 r. brał udział w akcji protestacyjnej w miejscu

pracy. Został zatrzymany i 14 października 1982 r. na podstawie decyzji Komendanta Stołecznego MO w Warszawie internowany w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białółka. Decyzję o internowaniu uchylono 22 listopada 1982 r.

Firląg Hanna

W latach 70-tych XX wieku uczestniczyła w uroczystościach upamiętniających ważne wydarzenia historyczne, m.in. powstania narodowe i warszawskie, wojnę 1920 r. itp. Po wprowadzeniu stanu wojennego zaangażowała się działalność Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom przy kościele św. Marcina przy ul. Piwnej w Warszawie. Wraz z mężem w swoim mieszkaniu przez pół roku ukrywali członka NSZZ „Solidarność” z Kraśnika koło Lublina. W swoim mieszkaniu wykonywała matryce do druku, przepisywała i drukowała wydawnictwa bezdebitowe i kolportowała je. Uczestniczyła w Mszach za Ojczyznę.

Firląg Andrzej

Po wprowadzeniu stanu wojennego organizował podziemne struktury NSZZ „Solidarność” w Zakładach Wytwórczych Aparatury Rozdzielczej w Międzyzlesiu. W 1982 r. jako przedstawiciel ZWAR został oddelegowany do współpracy z Międzyzakładowym Komitetem Koordynacyjnym NSZZ „Solidarność” w Warszawie, w którym działał do 1989 r. W pierwszych miesiącach stanu wojennego, wraz z żoną w swoim mieszkaniu przez pół roku ukrywali członka NSZZ „Solidarność” z Kraśnika koło Lublina. Organizował pomoc dla represjonowanych pracowników ZWAR. Był odpowiedzialny za sieć kolportażu na terenie swojego zakładu pracy i do innych zakładów. Uczestniczył w Mszach za Ojczyznę. Z powodu prowadzonej działalności SB w październiku 1982 r. przeprowadziła przeszukanie jego mieszkania i zatrzymała go.

Garboś Mieczysław

Od września 1980 r. aktywnie działał w strukturach NSZZ „Solidarność” przy bazie PKS w Lubinie. Od 12 do 31 sierpnia 1980 r. uczestniczył w strajku okupacyjnym w PKS w Lubinie. 27 sierpnia 1980 r. wraz z innymi strajkującymi zorganizował blokadę bazy, co było impulsem do rozpoczęcia strajków w kopalniach KGHM w Lubinie. Od 1980 r. był odpowiedzialny za transport sprzętu i materiałów poligraficznych na terenie Lubina. Po wprowadzeniu stanu wojennego został zwolniony z pracy. Został internowany 29 sierpnia 1982 r., początkowo był przetrzymywany w Areszcie Śledczym w Legnicy, następnie od 31 sierpnia w Ośrodku Odosobnienia w Nysie. Podczas internowania był uczestnikiem buntu uwięzionych i głodówki. Został zwolniony 20 grudnia 1982 r. Do 1984 r. uczestniczył aktywnie w kolportażu nielegalnych wydawnictw, ulotek i nagrań. W latach 1982-1984 wraz z Edwardem Wółtańskim był reprezentantem Zagłębia Miedziowego w Arcybiskupim Komitecie Charytatywnym we Wrocławiu. Angażował się również w akcje pomocy represjonowanym, organizację Mszy za Ojczyznę, działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Lubinie.

Girtler Jacek Marian

Był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z NSZZ „Solidarność” na terenie Huty Warszawa. Po wprowadzeniu stanu wojennego był przewodniczącym jednej z grup podziemia działającej na terenie zakładu. Utrzymywał kontakty z działaczami Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność” oraz zajmował się kolportażem niepodległościowych wydawnictw na terenie huty. W związku z prowadzoną działalnością internowany w okresie od 30 sierpnia do 15 października 1982 r. i osadzony w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka.

Jankowski Mieczysław Zbigniew

Był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z NSZZ „Solidarność”, wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej w przedsiębiorstwie „Bistyp”. Po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany. Przebywał w Ośrodkach Odosobnienia w Warszawie Białołęce i Strzebielinku od 13 grudnia 1981 r. do 21 października 1982 r. Po zwolnieniu z internowania aktywnie włączył się w działalność podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”. W 1983 r. został zwolniony z pracy w „Bistypie”. Aresztowany w dniu 30 kwietnia 1986 r. w związku z kolportażem niepodległościowych wydawnictw („Kos”, „Solidarność”, „Tygodnik Mazowsze”, „Sektor”) oraz ulotek namawiających do bojkotu obchodów święta 1 maja. Zwolnienie z Aresztu Śledczego w Grodzisku Mazowieckim nastąpiło w dniu 3 czerwca 1986 r.

Jankowski Zbigniew Wojciech

Po wprowadzenia stanu wojennego rozpoczął działalność opozycyjną w nieformalnej grupie kętrzyńskiej. Wraz z Jarosławem Lipką, Tomaszem Kosiosem, Tadeuszem Arłukowiczem, Wojciechem Dumarą, Jarosławem Żukowskim, Piotrem Musiałem i Andrzejem Kliszewiczem drukował i rozpowszechniał ulotki i pisma Federacji Młodzieży Walczącej Warmii i Mazur. Sporządzał i kolportował druki ulotne, których treść zawierała sprzeciw wobec aresztowania Jarosława Lipki i Tomasza Kosiora. Był uczestnikiem Mszy za Ojczyznę i pielgrzymek do Świętej Lipki. Od 1982 r. jako uczeń technikum w Kętrzynie rozpowszechniał niezależne wydawnictwa na terenie szkoły. W latach 1985-1989 rozpowszechniał prasę niezależną, pisma: „Monit”, „Nasze Wiadomości” i inne, od 1987 r. pismo „Larwa” wydawane przez FMW WiM. Brał również udział w spotkaniach organizowanych przez Federację, pielgrzymkach i manifestacjach w Gdańsku i Warszawie.

Kawulska Grażyna

W okresie od 14 grudnia 1981 r. do czerwca 1989 r. brała aktywny udział w działalności podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”. Współtworzyła NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze przy Spółdzielni Pracy Dziewiarskiej „Runo” w Warszawie, a następnie pełniła funkcję przewodniczącej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Do maja 1982 r., trzynastego dnia każdego miesiąca, organizowała przerwy w miejscu pracy, za co została zwolniona z pracy w Spółdzielni Pracy Dziewiarskiej „Runo” w Warszawie. Brała udział w organizacji wyjazdów

członków NSZZ „Solidarność” na Msze za Ojczyznę, które odbywały się w kościele pw. św. Stanisława Kostki w Warszawie.

Kielar Zygmunt

Był członkiem NSZZ „Solidarność” w latach 1980-1987. Działał w strukturach konspiracyjnych „Sekcji Radia Solidarność” z terenu Legionowa. Aktywność opozycyjna tej grupy obejmowała m.in. zbudowanie nadajnika umożliwiającego emisję programu radiowego w paśmie UKF, produkcję i kolportaż ulotek i innych materiałów poligraficznych a także wyposażenie członków grupy w samopały. Pan Zygmunt Kielar kolportował niezależną prasę i książki w zakładach pracy oraz wśród indywidualnych osób. Uczestniczył w zbieraniu składek przeznaczonych na działalność podziemnej „Solidarności”, brał udział w nadawaniu nielegalnych audycji radiowych oraz w demonstracjach na terenie Warszawy.

Kosiński Jarosław

Był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z NSZZ „Solidarność”. W związku z prowadzoną działalnością został internowany w okresie od 9 kwietnia do 23 listopada 1982 r. i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa Białoleka, następnie przebywał w Ośrodkach Odosobnienia w Rzeszowie i Kielcach. Po zwolnieniu z internowania nie zaprzestał działalności niepodległościowej i w dalszym ciągu zajmował się produkcją, kolportażem oraz pisanie tekstów do patriotycznych wydawnictw. Był wielokrotnie przesłuchiwany i sądzony. Aresztowany w okresach od 30 maja 1984 r. do 28 lipca 1984 r. i od 24 kwietnia 1986 r. do 6 sierpnia 1986 r. Zwalniany na podstawie ustaw o amnestii.

Liese Tomasz

Za udział w wydarzeniach marcowych i treść transparentu: „Niech żyje wolność słowa” został zatrzymany 9 marca 1968 r. i skazany na karę 60 dni aresztu. Następnie w latach 1977-1980 współpracował z wydawnictwem NOWa, gdzie zajmował się organizacją druku niepodległościowych wydawnictw. Ponadto uczestniczył w akcjach ulotkowych. W latach 1981-1982 zajmował się kolportażem opozycyjnej prasy („Robotnik”, „Głos”).

Lipiński Jacek Adam

Był sekretarzem ds. organizacyjnych Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” na terenie Huty „Warszawa”. W dniach 13-14 grudnia 1981 r., w proteście przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego, został jednym z organizatorów strajku na terenie huty. 15 grudnia został zatrzymany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Białoleka. Wyrokiem z dnia 11 stycznia 1982 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie został uniewinniony od przedstawionych zarzutów. 12 stycznia został zwolniony z aresztu. Nie zaprzestał działalności opozycyjnej, zajmował się kolportażem niezależnych wydawnictw. W latach 1982-1984 był jednym z organizatorów służby ochrony księdza Jerzego Popiełuszki.

Melak Andrzej Józef

Był członkiem Kręgu Pamięci Narodowej i Komitetu Katyńskiego. W latach 1974 - 1989 był organizatorem i uczestnikiem uroczystości i demonstracji patriotycznych oraz twórcą plakatów, ulotek i współwydawcą książek. Był fundatorem płyt epitafijnych katyńskich. W maju 1982 r. został zwolniony z pracy w Domach Towarowych Centrum, co było represją za działalność niepodległościową i udział w postawieniu pomnika katyńskiego 31 lipca 1981 r. na warszawskich Powązkach.

Melak Sławomir Krzysztof

W latach 1974 -1989 był członkiem Kręgu Pamięci Narodowej i Komitetu Katyńskiego, powstania którego był jednym z inicjatorów. Był także organizatorem i uczestnikiem uroczystości i manifestacji patriotycznych. W ramach działalności niepodległościowej drukował i kolportował ulotki i książki drugiego obiegu. Udzielał pomocy internowanym i więzionym za przekonania. Wykonał elementy pomnika katyńskiego i brał udział w jego postawieniu 31 lipca 1981 r. na warszawskich Powązkach.

Melak Stanisław

W latach 1974 -1989 był członkiem Kręgu Pamięci Narodowej i Komitetu Katyńskiego. Był organizatorem i uczestnikiem uroczystości i manifestacji patriotycznych. Przygotowywał obchody rocznic powstań narodowych oraz drukował i kolportował ulotki, prasę i książki drugiego obiegu, rozklejał plakaty na terenie Warszawy. Brał czynny udział w budowie i stawianiu pomnika katyńskiego.

Ostrowski Ryszard

W 1959 r. podjął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Od wiosny 1960 r. był członkiem Ligi Narodowo Demokratycznej. Z tego powodu został objęty śledztwem prowadzonym przez Wydz. Śledczy KSMO i Prokuraturę Wojewódzką dla m. st. Warszawy. 8 maja 1960 r. Wydz. Śledczy KSMO przeprowadził rewizję w jego miejscu zamieszkania - Domu Akademickim przy ul. Anielewicza w Warszawie. Odnaleziono maszynopis wydawnictwa LND „Baczność”. Tego samego dnia został zatrzymany. Z aresztu zwolniony został na podstawie nakazu zwolnienia z 12 maja 1960 r. i odpowiadał z wolnej stopy. 14 lipca 1960 r. Prokuratura dla m. st. Warszawy wydała postanowienie o przedstawieniu mu zarzutów. 8 października 1960 r. Prokuratura dla m. st. Warszawy umorzyła śledztwo w części dotyczącej m.in. Ryszarda Ostrowskiego z powodu znikomego niebezpieczeństwa społecznego czynu. W 1963 r. uczestniczył w spotkaniach Politycznego Klubu Dyskusyjnego przy Związku Młodzieży Socjalistycznej przy Uniwersytecie Warszawskim, założonego przez Karola Modzelewskiego i Jacka Kuronia. Od czerwca 1981 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Usług Socjalnych Budownictwa we Wrocławiu. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach związku. Kolportował wydawnictwa bezdebitowe. Uczestniczył w konspiracyjnych spotkaniach członków związku. Współpracował z Solidarnością Walczącą. Zakazaną działalność prowadził do 1987 r.

Pszczółkowski Leszek Stanisław

W latach 1982-1989 był aktywnym działaczem podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” w Wołominie, współpracownikiem Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu Solidarności. Uczestniczył w przygotowywaniu i kolportażu nielegalnych wydawnictw. Brał udział w demonstracjach i uroczystościach patriotycznych. W 1989 r. prowadził Biuro Wyborcze Oddziału NSZZ „S” w Wołominie.

Romański Stanisław

Był członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Wojewódzkim Ośrodku Kultury w Elblągu. W okresie stanu wojennego został internowany od 19 grudnia 1981 r. do 7 grudnia 1982 r., przebywał w Ośrodkach Odosobnienia w Iławie oraz Kwidzynie. W dniu 14 sierpnia 1982 r. został pobity podczas pacyfikacji protestu internowanych w Ośrodku Odosobnienia w Kwidzynie. Po zwolnieniu z internowania kontynuował działalność opozycyjną, jako kolporter wydawnictw podziemnych (m. in. „Biuletyn Informacyjny NSZZ „S” Regionu Elbląskiego”, „Głos”). W 1988 roku został dwukrotnie skazywany przez kolegium ds. wykroczeń na kary grzywny za przygotowywanie oraz kolportaż ulotek. W tym samym roku został wybrany przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego „Solidarności” w Zakładach Mechanicznych „Zamech”, a następnie członkiem Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej „Solidarności” w Elblągu.

Saczuk Lesław Franciszek

Był członkiem NSZZ „Solidarność” w Hucie Warszawa - przewodniczącym Komisji Wydziałowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność w podziemnych strukturach związku w Hucie oraz w środowisku działaczy opozycyjnych, skupionych wokół księdza Jerzego Popiełuszki. W dniach 13-15 grudnia 1981 r. uczestniczył w strajku w Hucie. Organizował pomoc materialną dla osób represjonowanych i ich rodzin. Był członkiem Kościelnej Służby Porządkowej w żoliborskiej parafii pw. św. Stanisława Kostki, mającej pomóc w utrzymaniu porządku w czasie Mszy za Ojczyznę. W 1983 r. był członkiem Tajnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Huty Warszawa. Z powodu prowadzonej działalności w latach 1985-89 był kontrolowany operacyjnie.

Śałaciński Romuald Jerzy

W latach 1983-1989 był aktywnym działaczem opozycyjnym. Działał w Armenii, był członkiem grupy „Kwadrat”, w której zajmował się produkcją nadajników radiowych do emisji Radia Solidarność (Gienia, Gordon, Berta, BiL – Bolek i Lolek). Kilka z nadajników sam zaprojektował. Łącznie grupa „Kwadrat” wyprodukowała około 100 nadajników. Zajmował się również drukiem niezależnych wydawnictw m.in. „Wola”, „Tygodnik Mazowsze”, książek wydawnictwa NOWA.

Siegiel Piotr Jan

Był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z NSZZ „Solidarność”. Od 1982 r. zajmował się kolportażem niepodległościowych wydawnictw (m.in. „Tygodnik Mazowsze”, „Wola”, „Kos”, „CDN”). W latach 1982-1984 brał udział w niepodległościowych demonstracjach (m.in. w kontrapochodach 1-majowych). W latach 1983-1985 organizował grupy ulotkowe i był uczestnikiem akcji kolporterskich w ramach Grup Oporu Regionu Mazowsze, następnie działał jako drukarz w ramach tej samej struktury. W 1984 r. zatrzymany na terenie Ursynowa podczas malowania wrogich napisów nawołujących do bojkotu wyborów oraz o treści antypaństwowej. 27 sierpnia 1986 r. ujawnił się przed Wydziałem Śledczym SUSW w ramach ustawy o amnestii.

Skowron Helena Władysława

Była aktywną działaczką opozycyjną. Od pierwszych dni stanu wojennego prowadziła wraz z mężem punkt kontaktowy Terenowego Komitetu Oporu „Solidarność”. W latach 1982-1985 współredagowała Biuletyn Informacyjny AIT, przesyłany następnie do Regionu Mazowsze oraz różnych redakcji pism podziemnych. Współpracowała w grupie NIL-3 z Radiem „Solidarność”, gdzie wraz z mężem emitowała programy radia w Podkowie Leśnej. Była łączniczką na terenie Podkowy Leśnej, Milanówka, Pruszkowa i Warszawy, gdzie m.in. pomagała przy transporcie sprzętu potrzebnego do emisji programów Radia „Solidarność”. Pomagała w drukowaniu i kolportowaniu ulotek i cegiełek TKO „S”.

Skowron Wojciech Ryszard

Był aktywnym działaczem opozycyjnym. W latach 1981-1983 był redaktorem naczelnym Agencji Informacyjnej Terenowego Komitetu Oporu „Solidarności”. W latach 1982-1989 działał w Grupie Specjalnej „Armenia”. W latach 1983-1984 udostępniał lokal drukarni Terenowego Komitetu Oporu „Solidarności”. W latach 1983-1989 był szefem grupy nadawczej NIL 3, emitującej w woj. warszawskim audycje Programu I Radia „Solidarność”. 23 listopada 1986 r. w Skierniewicach został zatrzymany z elektronicznym urządzeniem przystosowanym do nadawania audycji radiowych. W dniu tym miało miejsce nadanie audycji radiowej Radia „Solidarność”. Za powyższe 9 grudnia 1986 r. został ukarany grzywną w wysokości 50 tys. zł i przypadkiem zakwestionowanego sprzętu.

Sobolewski Piotr

Był aktywnym działaczem opozycyjnym. Działał w Grupie Specjalnej „Armenia” w Grupie Jacka Juzwy „Grzegorza” a następnie od 1983 r. został szefem Sekcji Praskiej. W latach 1983-1988 brał udział w akcjach ulotkowych, plakatowych i transparentowych. Uczestniczył również w manifestacjach ulicznych oraz propagandowych akcjach ośmieszania ówczesnych władz (w tym m.in. w akcji zawieszenia kukły generała Jaruzelskiego na murach Barbakanu w dniu 22 lipca 1984 r.). Współpracował z Radiem Solidarność.

Sokołowski Paweł Jan

W latach 1982-1988 był aktywnym działaczem opozycyjnym, członkiem Grupy Specjalnej Armenia. Brał udział w akcjach ulotkowych, plakatowych i transparentowych. Współpracował z Radiem Solidarność, gdzie brał głównie udział w publicznym nadawaniu audycji radia za pomocą tzw. „gadał”. Uczestniczył również w manifestacjach ulicznych oraz akcjach ośmieszania ówczesnych władz (w tym m.in. w akcji zawieszenia kukły generała Wojciecha Jaruzelskiego na murach Barbakanu w dniu 22 lipca 1984 r.).

Szymański Adam Henryk

Prowadził działalność opozycyjną w ramach podziemnych struktur, które powstały po wprowadzeniu stanu wojennego na terenie Huty „Warszawa”. Wykonywał drobne zlecenia poligraficzne, organizował niezbędne materiały techniczne, zajmował się kolportażem. Sporządzał dokumentację fotograficzną podczas manifestacji i Mszy za Ojczyznę, którą następnie udostępniał zagranicznym ekipom filmowym i dziennikarzom. Pan Adam Szymański ukończył także szkolenie dla działaczy NSZZ „Solidarność” organizowane przez ks. Jerzego Popiełuszkę w dolnym kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. Działalność opozycyjną prowadził do 1989 r.

Śliwowski Andrzej

W latach 1983-1989 uczestniczył w działalności „Armenii” w sekcji Radia „Solidarność”, zaplecza techniczno-organizacyjnego Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze. W latach 1986-1989 był działaczem podziemnej Solidarności Polsko-Czechosłowackiej. Zajmował się przerzutem wydawnictw bezdebitowych i ulotek przez granicę polsko-czechosłowacką. Brał również udział w akcjach malowania napisów na murach oraz kolportażu niezależnych wydawnictw i ulotek na terenie kraju.

Walerych Piotr Rafał

W latach 1981-1988 był działaczem opozycji antykomunistycznej w Poznaniu. W latach 1980-1981, jako student nauk politycznych, był współzałożycielem i aktywnym działaczem Związku Akademickiego „Pro Patria” na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza. 13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Gębarzewie. Z internowania został zwolniony 2 lipca 1982 r. W 1982 r. był współorganizatorem zebrań byłych internowanych, które odbywały się w kościele oo. Jezuitów w Poznaniu. Organizował kolportaż nielegalnych wydawnictw sygnowanych przez Tymczasowy Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Wielkopolska i Solidarność Walczącą. 5 marca 1984 r. został zatrzymany na 48 godzin, w jego mieszkaniu i miejscu pracy przeprowadzono rewizję, w trakcie których zakwestionowano pewną ilość nielegalnych czasopism i ulotek.

Wiśniowski Alexander

Był członkiem i działaczem NSZZ „Solidarność” w Zakładach Graficznych w Domu Słowa Polskiego w Warszawie, m.in. pełnił funkcję redaktora biuletynu Komisji Zakładowej. W związku z prowadzoną działalnością, prezentowaniem „ekstremalnych” poglądów i krytyczną postawą wobec ustroju PRL został internowany 13 grudnia 1981 r. i osadzony w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka. 7 stycznia 1982 r. zastosowano wobec niego szczególne środki bezpieczeństwa w związku z odmową opuszczenia pomieszczenia, które miało zostać przeszukane. 11 lutego 1982 r. Naczelnik Aresztu Śledczego w Warszawie-Białołęce złożył zawiadomienie o popełnieniu przez internowanego przestępstwa polegającego na znieważeniu funkcjonariusza Służby Więziennej. Od 22 kwietnia 1982 r. przebywał na przepustce ze względu na konieczność hospitalizacji. Internowanie uchylono 25 sierpnia 1982 r.

Widuta Edward

W latach 1981-1989 był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z Zarządem Regionalnym NSZZ „Solidarność” w Płocku. Po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku. Zwolnienie z internowania nastąpiło w dniu 24 grudnia 1981 r. Następnie zajmował się kolportażem i publikowaniem w wydawnictwach niepodległościowych – „Solidarność Ziemi Płockiej”, „Solidarność Płocka”. Aktywnie działał w Komitecie Obrony Więzionych za Przekonania przy Zarządzie Regionalnym NSZZ „Solidarność” w Płocku. Inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w latach 1981-1989.

Włodarczyk Wojciech Józef

W latach 1976-1981 był działaczem nielegalnej organizacji pod nazwą Polskie Porozumienie Niepodległościowe, gdzie był odpowiedzialny za sprawy techniczno-organizacyjne oraz kolportaż nielegalnych wydawnictw sygnowanych przez tę organizację. Został internowany 13 grudnia 1981 r. i osadzony w Ośrodku Odosobnienia Warszawa Białołęka. Zwolniony decyzją z 26 grudnia 1981 r. „z powodów humanitarnych” (jego żona była w 7 miesiącu zagrożonej ciąży). W ramach represji Służba Bezpieczeństwa wielokrotnie zastrzegała mu możliwość wyjazdów zagranicznych w latach 1973-1975, 1982-1985, 1985-1988.

Woyciechowski Piotr Maria

W latach 1984-1985 brał czynny udział w akcjach ulotkowych w ramach Grup Oporu „Solidarni” na terenie dzielnicy Wola w Warszawie. W latach 1986 - 1989 był członkiem konspiracyjnych struktur pod nazwą „Armenia”. Działał w jednej z grup związanej z nadawaniem audycji Podziemnego Radia „Solidarność”. Uczestniczył w emisji audycji Radia „S” na terenie Warszawy i w innych miejscowościach.

Pośmiertnie:

Melak Arkadiusz

Był członkiem Komitetu Katyńskiego. Pełnił funkcję szefa obszaru warszawskiego Konfederacji Polski Niepodległej. W trakcie swojej działalności wykorzystywał pomoc siatki uczniów szkół średnich do przekazywania informacji np. o organizowanych pochodach. Był współorganizatorem demonstracji 3 maja 1982 r. w Warszawie, która zmieniła się w zamieszki i starcia z MO. Uczestniczył w druku i kolportażu nielegalnych wydawnictw i innych materiałów propagandowych KPN. Był także twórcą sztandaru KPN, który następnie ukrywał. Uczestniczył w pracach Komitetu Więzionych za Przekonania. Był internowany w okresie od 8 maja do 23 grudnia 1982 r., w czasie którego przebywał w Ośrodku Odosobnienia w Warszawie Białolece, Rzeszowie – Załężu i w Uhercach.

Okrasa Janusz

Był członkiem NSZZ „Solidarność”. Od 5 listopada 1982 r. został internowany w wojskowym obozie specjalnym w Budowie pod pretekstem ćwiczeń wojskowych rezerwistów, które nie miało jednak nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością państwa, podnoszeniem umiejętności żołnierskich a służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją wobec wcielonych. Został zwolniony 2 lutego 1983 r.

Skulimowski Jan

Został zatrzymany 11 marca 1968 r. w Warszawie, a następnie aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Białoleka pod zarzutem udziału w zbiegowiskach publicznych w dniach 9 i 11 marca 1968 r., podczas których rzucał kamieniami w interweniujących funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej. Wyrokiem z 27 sierpnia 1968 r. Sądu Powiatowego dla m. st. Warszawy został skazany na rok pozbawienia wolności. Sąd Wojewódzki w Warszawie wyrokiem z 17 grudnia 1968 r. zmienił wyrok I instancji zawieszając wykonanie kary na okres 3 lat. Skazanie nastąpiło wyłącznie w oparciu o zeznania funkcjonariuszy MO, z pominięciem innych ustaleń śledztwa i zeznań świadków, z których wynikało, że nie uczestniczył w demonstracji 9 marca, a w chwili zatrzymania 11 marca znalazł się w tłumie protestujących przypadkowo.

W 1980 r. zaangażował się w tworzenie struktur Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Mazowieckim Kombinacie Budowlanym w Legionowie, gdzie od października 1980 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej oraz struktur Oddziału Regionu Mazowsze w tym mieście. Był członkiem Prezydium, a od 21 września 1981 r. przewodniczącym Oddziału Legionowo NSZZ „S” Region Mazowsze. Po wprowadzeniu stanu wojennego, w latach 1982-1983, uczestniczył w działaniach podziemnych struktur Związku w MKB oraz na terenie Legionowa. Uczestniczył w konspiracyjnych spotkaniach, brał udział w druku i kolportażu nielegalnych wydawnictw i ulotek. Organizował zbiórki pomocy materialnej dla internowanych działaczy „Solidarności”. W 1989 r. aktywnie wspierał kampanię wyborczą Komitetu Obywatelskiego w Legionowie.